

SCÉNÁŘ K AUDIONAHRÁVCE

Zpracovali: Ondřej Pecher, Vanesa Seidlová, Tereza Stejskalová, Natálie Šikolová, David Weiss

Odborné vedení: Mgr. Jakub Janata

Instrumentální hudba: „Gymnopédie No.1” (Erik Satie)

Pan Ladislav Seidl se narodil 6. května 1951 ve Vrkoslavicích na Jablonecku. Přišel na svět doma, protože by jeho maminka nestihla dojet do porodnice včas.

Vyprávění pana Seidla začíná vzpomínkami jeho tatínka, který se musel s rodinou přestěhovat před válkou na Frýdštejn.

„Otec byl ze smíšeného manželství. Jako děda byl Němec, babička Češka, to pak hrálo roli před válkou, když se vobstazovalo pohraničí tady Němci Sudety, tak se naši přihlásili k Čechům a bylo pro ně lepší se vystěhovat.“

Na své dětství vzpomíná Ladislav Seidl moc hezky.

„Takže jsme strávili vlastně jako děti veškerej volnej čas venku.“

Když mu bylo 17 let, začala v srpnu 1968 okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy.

„Několik dní mluvili v rádiu všichni vo okupaci jo, až teprva, když rozhlas dostali pod kontrolu právě komunisti a okupanti, tak teprv začli mluvit vo bratrský pomoci, že nám pomohli potlačit plíživou kontrarevoluci, tomu říkali.“

Pan Seidl měl tehdy strach, stejně jako jeho rodiče.

„Matka brečela, otec skřípal zubama.“

Dokonce zvažoval emigraci. Inspirovali ho jeho vrstevníci, kteří tenkrát z Československa utíkali. Kvůli svému nízkému věku ale musel zůstat.

S partou přátel se pak účastnil protestů proti invazi do Československa, a to na náměstí v Liberci. Viděli tam sovětské tanky, ale střelbu naštěstí nezažili. Na kamerovém záznamu z akce byl ale vidět známý pana Seidla.

„Jako měl samozřejmě... U výslechu a to nezavřeli ho, ne.“

Do KSČ nikdy nevstoupil, kroutil se prý "jako had". Komunismus přesto zasahoval do jeho každodenního života.

„Existovaly bezúročný půjčky vod ROH, ale měli to s podmínkami. My jsme třeba v té době potřebovali pračku, ale automatická pračka to byl přepych jo, takže nám půjčili s tím, že si koupíme vířivku a budeme máchat prádlo ve vaně a prát v pračce, máchat ve vaně a ždímat ve ždímačce rotační. Tak jsme šli, koupili tu automatickou a nechali jsme si napsat, že jsme koupili televizi a rádio. Takže vlastně úplatky člověk, aby dával na úřadech všude. Vlastně z nás udělali podvodníky.“

Pád komunistického režimu v roce 1989 vnímal pan Seidl radostně. V současné době žije se svojí manželkou v Rychnově u Jablonce nad Nisou.

Instrumentální hudba:

„Zona Rosa” (Thomas Bartlett & Caoimhín Ó Raghallaigh)

Vzpomíná jen na dobré okamžiky ve svém životě, věnuje se práci kolem domu, odpočinku a vycházkám do přírody.

A na co bychom podle něj neměli zapomínat?

„Já jsem vočekával hodně vod toho, že když nebudou komunisti, že všechno bude automaticky lepší a vono to automaticky není lepší a musí člověk hodně zapracovat na tom, aby se to k lepšímu změnilo.“